

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010219
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1613010219.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovaného H. W., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Malackách sp. zn. 1T/59/2013 z 30.09.2015, na verejnom zasadnutí konanom 4. mája 2016 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, písm. f/ ods. 3 Tr. por. z r u š u j e s a rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/59/2013 z 30.09.2015 vo výroku o súhrnnom treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu, vo výroku ktorým bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. IT/44/2015 zo dňa 30.3.2015, vo výroku o treste prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a/, písm. c/, ods. 6 Tr. zák., ako aj vo výroku, ktorým bola podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému JUDr. H. T., nar. XX.X.XXXX, bytom U., X. XXXX/XX, škodu vo výške 222€.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný H. W., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J. S. č. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce

o d s u d z u j e

podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), §38 ods.2, ods. 4, ods. 7, § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušujú sa :

- výrok o treste rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. IT/44/2015 z 30.marca 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/51/2015 zo 4. júna 2015,
- výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/120/2014 z 22.06.2015, právoplatného 15.07.2015,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. ukladá sa zhabanie vecí: 1 ks strelná zbraň ČZ-452 2E ZKM s krátkou pažbou, 1 k odnímateľná ramenná opierka, 1 ks tlmič hluku, 1 ks optika Tech Force 96, 1 ks zásobník, 50 ks nábojov cal. 22 short S&B uložené na OR PZ Malacky, oddelenie zbraní a streliva.

Podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému sa ukladá povinnosť nahradiť poškodenému H.. H. T., nar. XX.X.XXXX, bytom U., X. XXXX/XX, škodu vo výške 42,-€.

Vo zvyšnej časti zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Malackách sp. zn. 1T/59/2013 z 30.09.2015 bol obžalovaný H. W. uznaný za vinného v bodoch 1. až 4. z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a v časti spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, v bode 5. z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1. v čase asi o 04.51 hod. dňa 28.06.2012 v J. S. XXX vošiel na terasu pohostinstva zv. T. klub, kde sa pokúsil rukami vytlačiť uzamknuté okná pohostinstva, avšak došlo k spusteniu nainštalovaného alarmu, v dôsledku čoho z miesta utiekol a teda nespôsobil poškodenej spoločnosti G. E. s.r.o. žiadnu škodu,

2. v čase od 08.00 hod. dňa 07.08.2012 do 17.30 hod. dňa 25.08.2012 preliezol oplotenie domu v J. S. XXX, prešiel k uzamknutým vstupným dverám domu, ktoré vypáčil v oblasti zámku, následne dom prehľadal, pričom vypáčil ďalšie uzamknuté interiérové dvere a odcudzil 6 ks misiek z bieleho kovu, dózu z bieleho kovu v tvare hrušky, dózu z bieleho kovu v tvare jablka, 12 ks pohárikov, nástenný obraz s motívom krajiny, 2 ks keramických váz, následne prešiel cez dvor k hospodárskej budove, kde vypáčil uzamknuté dvere, čím spôsobil poškodenej Jane T. škodu krádežou vo výške 107€ a poškodením vo výške 110 €,

3. v čase od 00.00 hod. do 00.45 hod. dňa 27.08.2012 prekonal oplotenie domu v J. S. XXX, o stenu domu oprel dvere, po ktorých vyšiel k oknu na povalu a toto rozbil, následne prešiel k uzamknutým vstupným dverám, ktoré v oblasti zámku vypáčil, dom prehľadal a z kúpeľne odcudzil domovú vodáreň zn. AL-KO Orión HW 750, čím spôsobil poškodenej J.. W. F. škodu krádežou vo výške 150 € a poškodením vo výške 60 €

4. v čase asi od 17.00 hod. dňa 26.08.2012 do 11.15 hod. dňa 01.09.2012 vypáčil visiaci zámok na dverách hospodárskej miestnosti domu v J. S. XXX, odkiaľ odcudzil strunovú kosačku zn. Homelite f3040, strunovú kosačku zn. AL-KO U pánsky horský bicykel modrej farby, čím spôsobil poškodenej H.. H. T. škodu krádežou vo výške 220 € a poškodením vo výške 2 €,

príčom týchto konaní sa dopustil napriek tomu, že bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Z.z o priestupkoch v znení neskorších predpisov a to rozkazom o uložení sankcie za priestupok Obvodného úradu Senica zo dňa 23.11.2011 sp. zn. ObU-SE-OVVS-A-2/2011/01280/P-854/11-L, právoplatným dňa 20.12.2011, a týchto konaní sa dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T 69/07 zo dňa 18.04.2011, právoplatným dňa 18.04.2011, bol uznaný za vinného aj zo spáchania trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov,

5. aj napriek tomu, že obvinený nebol držiteľom zbrojného preukazu, zbrojnej licencie alebo zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz streliva, v presne nezistenom čase v období od 13.04.2014 do 28.04.2014, zo skrine nachádzajúcej sa v spálni rodinného domu č. XXX v obci Malé S., zobral podomácky upravenú strelnú zbraň - pôvodne opakovaciu pušku ČZ, model ZKM XXX-XE kalibru XX S. N. bez výrobného čísla s krátkou pažbou, optikou typu W. A. XX, odnímateľnou ramennou opierkou, zásobníkom na náboje, tlmičom hluku výstrelu a 52 kusov nábojov cal. 22 short, ktorá bola spolu s príslušenstvom a nábojmi uložená v zazipsovanom puzdre čiernej farby s nápisom S., popísanú zbraň s príslušenstvom a strelivom zobral do rodinného domu na adrese č. XXX v obci J. S., kde ich prechovával až do dňa 30.04.2014, kedy ich vydal na základe predchádzajúcej výzvy príslušníkom PZ, pričom podľa § 4 ods. 2 písm. g), h) zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v platnom znení, ide strelnú zbraň kategórie A, t.j. zakázanú zbraň, ktorú v zmysle § 8 ods. 1 citovaného zákona je zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť, podľa § 4 ods. 4 písm. a) citovaného zákona je tlmič výstrelu

hluku posudzovaný ako zakázaný doplnok zbrane, ktorý v zmysle § 8 ods. 1 citovaného zákona je zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať alebo nosiť a podľa § 2 ods. 1 písm. g) citovaného zákona. V prípade nábojov cal. 22 short ide o strelivo, ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz podľa § 12 ods. 1 citovaného zákona,

Za to bol odsúdený podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí: 1 ks strelná zbraň ČZ-XXX 2E M. s krátkou pažbou, 1 ks odnímateľná ramenná opierka, 1 ks tlmič hluku, 1 ks optika Tech Force 96, 1 ks zásobník, 50 ks nábojov cal. 22 short S&B uložené na OR PZ Malacky, oddelenie zbraní a streliva.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. IT/44/2015 zo dňa 30.3.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným, Z. D. F., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX, U. škodu vo výške 210€ a H.. H. T., nar. XX.X.XXXX, bytom U., X. XXXX/XX, škodu vo výške 222€.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodeného H.. H. T., nar. XX.X.XXXX, bytom U., X. XXXX/XX so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, hneď po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice z hlavného pojednávania, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote od jeho oznámenia, podľa § 309 ods. 1 Tr. por., ako osoba oprávnená na podanie odvolania podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por. podal odvolanie obžalovaný H. W. a to proti všetkým výrokom rozsudku, ktoré však už ku dňu konania a rozhodovania odvolacieho súdu ničím bližšie neodôvodnil, ani napriek výzve okresného súdu zo 07.01.2016.

Na verejnom zasadnutí senátu Krajského súdu v Bratislave, ktoré sa v zmysle § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por. vykonalo v neprítomnosti riadne a včas upovedomených poškodených J.. D. F., H.. H. T., G. R. a H. T., obhajca obžalovaného v konečnom návrhu žiadal zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ až e/ Tr. por. a vec vrátiť podľa § 322 ods. 1 Tr. por. súdu prvého stupňa za účelom opätovného prejednania a rozhodnutia.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný H. W. na záver uviedol, že sa odvoláva, pretože prvostupňový rozsudok považuje za nezákonný, trestná činnosť nie je taká, ako sa tam píše a došlo k porušeniu všetkých jeho práv.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného H. W. je čiastočne dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu vecí, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v predmetnom konaní postupoval v súlade so základnými zásadami trestného konania, vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, tieto aj správne následne vyhodnotil, pričom sa riadil vyššie uvedenými ustanoveniami a zásadami trestného konania. Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobách, ktoré na obžalovaného Jaroslava W. boli podané. Dôkazy pritom vyhodnotil jednotlivo, ako aj v celom ich súhrne, logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku, v intenciách ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa podrobne a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a napokon tiež, akými právnymi úvahami sa riadil. Krajský súd si preto v tomto smere osvojuje skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, pokiaľ uznal obžalovaného vinným zo všetkých piatich žalovaných skutkov. Aj senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že skutky popísané v napadnutom rozsudku sa stali a spáchal ich obžalovaný spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkových vetách napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom vecí a je nimi preukázané, že obžalovaný Jaroslav W. sa dopustil v kritickej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkových vetách napadnutého rozsudku v bodoch 1. až 5. uvedených konaní.

Krajský súd si tieto skutkové zistenia a z nich vyvedené právne závery v celom rozsahu osvojil a odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného H. W., týkajúce sa jeho viny, táto bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná nielen samotným doznaním sa obžalovaného k spáchaným skutkom, ale aj jednotlivým popisom ich páchania tak, ako podrobne vypovedal v prípravnom konaní a keďže na hlavnom pojednávaní 07.09.2016 obžalovaný urobil vyhlásenie, že je nevinný a následne využil svoje právo a vo veci nevypovedal, v súlade so zákonom súd prečítal jeho výpovede z prípravného konania. Napokon bol zo spáchania skutku pod bodom 1. usvedčený výpoveďou poškodeného G. R., ktorý potvrdil, že alarm mu signalizoval na telefóne narušenie objektu do priestorov T. klubu v J. S. a pri príchode videl oproti ísť obžalovaného aj s jeho synovcom T. U. a prehratím kamerového záznamu

sa potvrdilo, že sa obaja pokúšali vlámať do klubu a že osobne si myslí, že obžalovaný je psychicky chorý, ktorý už bol aj viackrát vzatý do psychiatrickej liečebne.

Vlámanie do domu poškodenej H. T. ohľadne skutku v bode 2. bolo ňou taktiež potvrdené, keď našla vyložené a vypáčené dvere a po zavolaní polície zistila, že jej bol odcudzených šesť misiek z bieleho kovu, dóza v tvare hrušky z bieleho kovu, v ktorej bolo uložených 6 pohárikov, dóza v tvare jabĺčka z bieleho kovu, v ktorej bolo uložených 6 pohárikov, nástenný obraz z motívom krajinky, dve keramické vázy a že na tráve bolo vidno, kadiaľ prišiel páchatel'.

Zo skutku v bode 3. bol obžalovaný usvedčený poškodenou Ing. D. F., že páchatel' sa do domu vlámal cez vchodové dvere a odcudzil im domovú vodáreň zn. AL-KO Orión HW XXX, čím spôsobil škodu krádežou vo výške 150 € a poškodením vo výške 60 €, čo preukazujú aj potvrdenia o výške škody.

Zo skutku v bode 4. je okrem vlastného doznania obžalovaný usvedčený taktiež výpoveďou poškodeného H.. H. T., ktorý po príchode do domu zistil stopy po násilnom vniknutí a odcudzenie dvoch strunových kosačiek, elektrickej kosačky so zberným košom zn. MAC G. a horského bicykla, ktorý napokon aj opoznal u príbuzného obžalovaného, ktorý mu ho chcel aj vrátiť, ale bol úplne znehodnotený. Svedok T. U., švagar obžalovaného potvrdil, že kúpil od obžalovaného bicykel zn. S. za 20,-€ a že nevedel, odkiaľ ho má a že je kradnutý, ale že ho rozobral, lebo si skladal iný bicykel. Napokon z odborného vyjadrenia vyplýva, že kosačky boli ohodnotené na zostatkovú hodnotu 100,- a 80,- eur. a bicykel na 40,- eur a poškodenie petlice na 2,- eura.

Zo skutku v bode 5. (obžaloba Okresnej prokuratúry Malacky 1Pv 291/14/1106-11, sp.zn. Okresného súdu Malacky 1T/21/2015, ktoré konanie bolo spojené s vecou 1T/59/2013 - obžaloba Okresnej prokuratúry Malacky 1Pv482/12-24 pre prvé štyri skutky) je obžalovaný usvedčený výpoveďou poškodeného Augustína T., majiteľa chalupy, do ktorej sa obžalovaný vlámal a napriek tomu, že je poľovník a vlastní aj zbraň, tieto má však uložené v pancierovej skrini v mieste trvalého bydliska a na chalupe žiadnu zbraň nemal. Takže zbraň s príslušenstvom a strelivom mu nepatrili ale, že textilné puzdro, v ktorom bola uložená zbraň, pravdepodobne pochádza z jeho auta zn. LEXUS, v ktorom mal uložené snehové reťaze a že v apartmánoch pri chalupe presávali známi, ktorým požičiaval kľúče od chalupy, aby mohli prespať v apartmánoch. Zbraň, ktorú mu ukázali na polícii nepoznal, nevie či patrila niekomu z jeho známych a ani ako sa na chalupu dostala. Napokon uvedenú zbraň aj s príslušenstvom obžalovaný dobrovoľne vydal, ako vyplýva zo zápisnice o vydaní veci z 30.04.2016.

Tak ako správne poukázal prvostupňový súd, aj odvolací súd poukazuje na množstvo priamych a nepriamych dôkazov usvedčujúcich obžalovaného H. W. zo spáchania všetkých piatich skutkov, bez potreby ich opakovania, či už ide o listinný a dokumentačný materiál a výsledky znaleckého skúmania tak, ako správne na ne poukázal už prvostupňový súd, bez potreby ich opakovania.

Okresný súd správne postupoval, keď konanie obžalovaného v bodoch 1. až 4. právne posúdil ako jeden pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a sčasti v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch aj odsúdený, nakoľko mu bola 23.11.2011 uložená sankcia rozkazom za priestupok Obvodného úradu Senica ObU-SE-OVVS-A-2/2011/01280/P-854/11-L, právoplatným dňa 20.12.2011 a taktiež bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T 69/07 z 18.04.2011, právoplatným toho istého dňa, za trestný čin krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších prepisov.

V bode 5. sa obžalovaný dopustil v jednočinnom súbehu zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona a rovnakého prečinu podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko sebe zadovážil a držal strelnú zbraň a jej súčasť bez povolenia a označenia zbrane určenej na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a aj sebe zadovážil a držal strelivo bez povolenia.

Pri preskúvaní prvostupňovým súdom uloženého päťročného súhrnného trestu odňatia slobody, odvolací súd zistil, že tento nie je uložený v súlade so zákonom a je aj neprímeraný z dôvodov, ako bude nižšie rozvedené a odvolací súd preto sám ukladal obžalovanému súhrnný trest, ale aj k inému odsúdeniu, ako ho ukladal prvostupňový súd.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. je príťažujúcou okolnosťou to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 7 Tr. zák. ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprímerane prísne.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody (viď nižšie nález ÚS SR). Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdnych trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 48 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, písm. e/ písm. f/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona a ak je uložený trest neprimeraný a aj ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom .

Podľa § 321 ods. 3 Tr. por. ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Obžalovaný bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, v časti spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a v časti spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, z ktorých najprísnejším je zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, pri ktorom zákonodarca umožňuje uloženie trestu odňatia slobody od 3 do 8 rokov.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal uvedenú trestnú činnosť v súbehu (viď dátumy spáchania skutkov v bodoch 1. až 5. skôr, ako boli súdom prvého stupňa vyhlásené iné odsudzujúce rozhodnutie za iné jeho prečiny a to v danom prípade rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp.zn. 1T/44/2015 zo dňa 30.03.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/51/2015 zo dňa 04. júna 2015, ktorým dátumom sa stal aj právoplatný a ktorým bol odsúdený pre štvornásobný pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, v dvoch prípadoch aj s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a v jednom prípade s pokračovacím prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr. zák. a dvojnásobného prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona, celkovo jedenástimi skutkami v období od mesiaca február 2014 do 29. 06. 2014, za čo mu bol podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ale aj vzhľadom k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/120/2014 z 22.06.2015, právoplatného 15.07.2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, za skutok z 20.02.2014, právne posúdený ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm.a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, bolo potrebné

obžalovanému ukladať súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§41 ods. 2 Tr. zák.), nakoľko aj upustenie od uloženia súhrnného trestu je potrebné považovať v zmysle zákona o odsúdenie.

S porovnaním na dátumy spáchania teraz prejednávaných skutkov a vyššie uvedené dátumy vyhlásenia rozsudku Okresným súdom Malacky dňa 30.03.2015 obžalovanému vo vyššie uvedenej veci a doručenie uvedeného trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/120/2014, v danom prípade 06.07.2015, ktorý dátum sa v zmysle § 353 ods. 6 Tr. por. považuje za dátum s účinkom vyhlásenia rozsudku, je potrebné konštatovať, že ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pri ktorej bolo treba ukladať obžalovanému H. W. súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na zásady pre ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. V danom prípade najprísnejšie trestným je naďalej zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, pri ktorom zákonodarca stanovil trestnú sadzbu odňatia slobody od 3 do 8 rokov, nakoľko vo vyššie uvedených trestných veciach Okresného súdu Malacky za uvedené prečiny sú rozpätie trestných sadzieb odňatia slobody nižšie.

Predovšetkým odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že správne preto okresný súd za uvedenú trestnú činnosť ukladal obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 42 ods. 1 Tr. zák., ale správne ho mal uložiť aj k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/120/2014 z 22.06.2015, nakoľko v dvoch týchto odsúdeniach išlo o súbeh trestnej činnosti, za ktorú bolo potrebné ukladať súhrnný trest, nakoľko sa zbiehala celá táto trestná činnosť s teraz prejednávanou, ktorej sa obžalovaný dopustil skôr, ako došlo k vyhláseniu rozsudku súdom prvého stupňa, v danom prípade rozsudku Okresného súdu Malacky, sp.zn. 1T/44/2015 zo dňa 30.03.2015 a doručenie trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/120/2014 obžalovanému 06.07.2015. Odvolací súd podrobne skúmal, či neprichádza aj uloženie spoločného trestu, teda či nejde o niektorý z predmetných skutkov súčasť z pokračovacej trestnej činnosti, avšak vzhľadom na dátumy vznesených obvinení a dátumy spáchania skutkov celej posudzovanej trestnej činnosti, postup podľa § 41 ods.3 Tr. zák. vylučuje.

Pri predmetnej trestnej činnosti, právne posúdenej ako zločin a viacnásobné prečiny (aj na základe odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Malacky, sp.zn. 1T/44/2015 zo dňa 30.03.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/51/2015 zo dňa 04. júna 2015 a trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/120/2014 z 22.06.2015, bolo potrebné ukladať jeden súhrnný trest a súčasne aj zrušiť všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce.

Okresný súd v napadnutom rozsudku postupoval aj v rozpore so zákonom, keď konštatoval u obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že sa dopustil viacerých skutkov, nakoľko v žiadnom prípade nebolo možné obžalovanému priznať ako priťažujúcu okolnosť § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov. Spáchanie druhého (a viac) trestného činu, ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. sa totiž nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 od. 2 Tr. zák. Spáchanie druhého trestného činu popri zločine, je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa citovaného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (v jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2, resp. § 42 ods. 1 Tr. zák.). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu, ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Tr. zák. Preto v tomto smere bolo potrebné aj túto nezákonnosť opraviť.

Pri ukladaní súhrnného trestu odvolací súd preto opätovne dôsledne zvažoval všetky vyššie uvedené hľadiská pre ukladanie druhu trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom opätovne zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/-o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa 37 písm. a/-m/ Tr. zák., pričom nezistil u obžalovaného ani jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Z hľadiska súdnej trestnej činnosti, momentu jej spáchania je potrebné uviesť, že vzhľadom k jeho predchádzajúcim deviatim odsúdeniam sa prihliadalo len na tri, nakoľko zvyšné mal obžalovaný zahladené, resp. platí na ne zákonná fikcia ich zahladenia.

Základná trestná sadzba odňatia slobody za najprísnejší trestný čin, v danom prípade zločin podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. je 3 až 8 rokov. Keďže obžalovanému bolo potrebné ukladať zvýšený súhrnný trest

za zločin a prečiny, bolo potrebné podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. upraviť trestnú sadzbu aplikáciou tzv. asperačnej zásady.

V tejto súvislosti je však potrebné pritom uviesť, že Nálezom ÚS SR publikovaným v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 zo dňa 28.11.2012 bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

Z vyššie citovaného výroku nálezu Ústavného súdu SR jednoznačne vyplýva, že citovaná časť ustanovenia § 41 ods. 2 veta za bodkočiarkou Tr. zák. je nielen v nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky, ale taktiež dňom publikácie nálezu v Zbierke zákonov stratila účinnosť.

Vzhľadom k tomu vyššie citované zákonné ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ už nie je platné ustanovenie.

Keďže obžalovaný mal prevahu priťažujúcich okolností postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., zvyšovala by sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (čo nesprávne aplikoval okresný súd), ale vzhľadom k ustanoveniu § 38 ods. 7 Tr. zák. teda, že ustanovenia odsekov 4 až 6 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252338'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (§ 38) sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252341'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo podľa § 42 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252342'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchateľa neprímerane prísne, senát krajského súdu následným zákonným postupom ukladal podľa zákonnej trestnej sadzby najprísnejšieho zákonného ustanovenia jeden súhrnný trest odňatia slobody v rozpätí od 3 rokov do 10 rokov a 8 mesiacov, rešpektujúc tak aj vetu druhú ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák., že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov. Vyššie uvedeným postupom senát krajského súdu prihliadol aj na predchádzajúce tri odsúdenia obžalovaného a to aj pre obdobnú trestnú činnosť na strane jednej, no na druhej strane musel zohľadniť okolnosti spáchaných skutkov, pri ktorých neboli spôsobené vysoké škody, napokon aj k priznaniu obžalovaného k spáchaným skutkom (ale len v prípravnom konaní, pričom ju neoľutoval), i keď je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, ide o špeciálneho recidivistu na páchanie trestnej činnosti rovnakého charakteru, ale najmä vzhľadom na osobnosť obžalovaného, ktorú znalci vyhodnotili ako zmiešanú poruchu osobnosti a ľahkú mentálnu retardáciu, ktoré sú trvalými psychickými poruchami a ktoré sa u neho vyvíjajú od ranného životného obdobia a sú u obžalovaného prítomné aj v súčasnosti a pri neporušenej rozpoznávacej schopnosti, konštatovali u neho ovládaciu schopnosť forenzne nevýznamne zníženú, odvolací súd považoval uložený súhrnný štvorročný trest odňatia slobody za primeraný a dostatočný na prevýchovu a nápravu obžalovaného.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje obžalovanému uloženie aj trestu odňatia slobody kratšieho trvania, v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby a to v trvaní 4 rokov, ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným a spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti a aj z pohľadu proporcionality.

Senát krajského súdu dodáva, že takto uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu), že je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchateľom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné

pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Takto uložený trest súčasne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovaného (retribúcia) a zahŕňa tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Keďže zrušením výroku o treste bolo potrebné zrušiť aj výrok o spôsobe jeho výkonu, v súlade so zákonom bol obžalovaný tak, ako rozhodol správne už okresný súd, že na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zodpovedajúce ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (naposledy vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody 29.12.2007- trestný rozkaz okresného súdu Bratislava IV 3T70/07 z 02.04.2007).

Rovnako tak bolo potrebné podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne zrušiť aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/44/2015 z 30.03. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/51/2015 zo 04. 06. 2015 a výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/120/2014 z 22.06.2015, právoplatného 15.07.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, pretože sa ukladal súhrnný trest.

Odvolací súd zistil aj porušenie zákona, vo výroku, ktorým prvostupňový súd podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to 1 ks strelnej zbrane ČZ-452 2E ZKM s krátkou pažbou, 1 ks odnímateľnej ramennej opierky, 1 ks tlmíča hluku, 1 ks optiky Tech Force 96, 1 ks zásobníka, 50 ks nábojov cal. 22 short S&B, uložených na OR PZ Malacky, oddelenie zbraní a streliva.

Podľa § 60 ods.1 Tr. zák. je možné uložiť trest prepadnutia veci

- a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,
- b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu,
- c) ktorú páchatel získal trestným činom alebo ako odmenu zaň alebo
- d) ktorú páchatel nadobudol za vec uvedenú v písmene c), ale podľa ods.5 tento trest prepadnutia veci môže súd uložiť, len ak ide o vec patriacu páchatelovi.

Keďže v prípade skutku pod bodom 5.vyššie uvedená zbraň s príslušenstvom a strelivom nepatrila ani obžalovanému, teda nebol ich vlastníkom a ani poškodenému z tohto skutku, odvolací súd napravil toto pochybenie sám a uložil zhabanie uvedených, vo výroku tohto rozsudku špecifikovaných vecí podľa § 83 ods.1 písm. e/ Tr. zák., nakoľko si toto ochranné opatrenie vyžaduje bezpečnosť ľudí alebo majetku, prípadne iný obdobný verejný záujem. Podľa § 83 ods. 2 Tr. zák. vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát.

V rámci prieskumnej povinnosti adhézneho konania, odvolací súd zistil aj pochybenie prvostupňového súdu, v neprospech obžalovaného, keď ho podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému JUDr. H. T., škodu vo výške 222,- €. Obžalovaný bol uznaný vinným pri skutku v bode 4. zo spôsobenia škody tomuto poškodenému 220,- eur a poškodenia 2,- eur. Poškodený si síce uplatnil nárok na náhradu škody 682,- eur., ale neskôr, keď mu boli vrátené dve kosačky, uplatnil si len náhradu škody 100,- eur. Preto pochybil okresný súd, keď na hlavnom pojednávaní, pri neprítomnosti poškodeného, prečítal jeho skôr uplatnený nárok na náhradu škody a taktiež nezohľadnil, že veci, odborným vyjadrením ohodnotené na 100,- eur a 80,- eur. boli ešte v prípravnom konaní poškodenému vrátené. Preto obžalovaný mal byť zaviazaný len k povinnosti nahradiť poškodenému 40,- eur (za odcudzený bicykel) a 2,- eura za poškodenie petlice. Aj toto pochybenie preto napravil odvolací súd.

Keďže ostatné výroky v rámci adhézneho konania boli správne a zákonné, tieto odvolací súd ponechal nedotknuté.

Rovnako bol správny a zákonný výrok, ktorým bolo podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovanému uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, nakoľko potreba jeho uloženia vyplynula zo záverov znaleckého dokazovania znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, nakoľko u obžalovaného dochádza k častým dekompenzáciám poruchy osobnosti, ktoré sú zvýšene rizikové pre páchanie trestnej činnosti a bez liečby je nebezpečný pre spoločnosť a svoje okolie, pričom znalkyne

v prípade nedostatočnej spolupráce pri navrhnujej ambulantnej forme ochranného liečenia, poukázali na potrebu prípadne jej zmeny na ústavnú formu.

Vo zvyšnej, nezrušenej časti (celý výrok o vine, výrok o ochrannom liečení a výrok o náhrade škody u poškodenej Ing. D. F. a odkázanie poškodeného H. T., so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie), napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zostal nedotknutý.

Na základe vyššie uvedených úvah a na základe odvolania obžalovaného H. Tavalioho, odvolací súd rozhodol spôsobom vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal krajský súd dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie tak, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.